

darmeriet skal forøges, og at skaffe Udrustning til det, vil enhver kunne forstaa, at Sagen haster.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) talte om, at det var en stærk Forøgelse af Grænsegendarmeriet eller Bevogtningen ved Grænsen, der her var foreslaaet. Og deri kan det ærede Medlem paa en vis Maade have Ret. Men man kan ogsaa sige, at den foreslaaede Ordning betyder en meget stor Indskrænkning af den Bevogtning af Grænsen, som for Øjeblikket finder Sted, idet det, naar dette Lovforslag gennemføres, vil være muligt at hjemsende 1700 Mand af Sikringsstyrken. Ifølge Lovforslaget kræves der en Udgift for det kommende Aar af 635 000 Kr., men Reduktionen af Sikringsstyrken vil betyde en Indskrænkning i Udgifter, der er 4 eller 5 Gange saa stor, saaledes at Lovforslagets Gennemførelse i Virkeligheden vil bevirke en meget betydelig Besparelse for Statskassen.

Naar man har ønsket Forslaget gennemført uden denne offentlige Forhandling her i Folketinget, antager jeg, at Grunden har været den, at man i Øjeblikket helst ønsker at tale saa lidt om Forholdene ved Grænsen som muligt, og det tror jeg, vi alle gør klogt i. Det ærede Medlem fra Ribe sagde ogsaa, at der ved en Forhandling som denne, maa udvises en vis Takt. Det er sikkert ikke rigtigt at sige alt, hvad man ved om disse Forhold, eller alt, hvad der kunde ligge en paa Hjerte. Jeg skal derfor ikke nærmere komme ind paa adskillige Spørgsmaal, som det ellers kunde have sin Interesse at drage frem ved denne Lejlighed, men indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale, at Lovforslaget gennemføres hurtigst muligt, og for mit Partis Vedkommende kan jeg udtale, at vi kan tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Slengerik: Ogsaa jeg vil anbefale Lovforslaget og anbefale det til hurtig Fremme. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) synes, at ved den Maade, hvorpaa Regeringen var gaaet frem med dette Forslag, havde man søgt at unddrage Offentligheden Bekendtskab med Forslaget og med, hvordan det skulde behandles. Det ærede Medlem fra Ribe maa kunne forstaa,

at det er ikke det, der har været Grunden for Regeringen. Han burde kunne forstaa det; det er muligt, at han ikke forstaa det, og det er der ikke noget at sige til. I Overensstemmelse med, hvad det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) sagde, vil jeg gøre opmærksom paa — og det maa det ærede Medlem fra Ribe ogsaa kunne forstaa —, at ikke alt, hvad der vedrører disse Forhold, egner sig til i alt for høj Grad at komme til offentlig Behandling. Jeg ved godt, at der er Rigsdagsmænd, for hvem den Slags Hensyn ikke gælder, saa at de, naar de kan komme til at tale om lokale Forhold, giver sig til at holde lange Taler, og at det for dem er et overmaade vigtigt Hensyn at komme til det. Om det er et Hensyn, der særlig er dikteret af deres Taktfølelse, skal jeg ikke sige. Det maa jeg antage, at det er for det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), der jo saa stærkt har fremhævet den Taktfølelse, der skulde vises ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem har anset det for rigtigt her at drage en Sammenligning mellem, hvordan de forskellige Partier paa Rigsdagen havde staaet til Gendarmeristyrken i 1910—11 og nu. Den Gang havde man ment, at man kunde indskrænke Gendarmeristyrken til 100 Mand, og nu gik man ind paa en Forøgelse. Det er maaske det ærede Medlems overdrevne Taktfølelse, der optager ham i saa høj Grad, som har ladet ham ganske overse, at Forholdene nu er anderledes, end de var i 1910—11. Man skulde virkelig ikke tro, at det ærede Medlem repræsenterede en af Grænsekredsene, siden dette Faktum ganske er undgaaet hans Opmærksomhed. Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) havde fuldkommen Ret, naar han sagde, at hvis dette Forslag bliver gennemført, vil der foregaa en meget stor Indskrænkning af den Bevogtningsstyrke, der har været i den senere Tid. Den har ikke bestaaet alene af de 1700 Mand Fodfolk, som det ærede 2det Medlem for Hovedstaden omtalte, men der har ogsaa været 300 Dragoner. Det er imidlertid nødvendigt — det antager jeg, at en Rigsdagsmand, der repræsenterer en Grænsekreds, vil kunne forstaa — at have en større Grænsevagt end den, vi har haft der under almindelige Forhold.

Det ærede Medlem fra Ribe var inde paa,